

Hajrá, drámaírók!

19

Kezdetben volt a magyar dráma. A maga silány sorsával, sok gondjával. No meg a maga hagyományaival. Szoktuk mondani, nekünk olyan hagyományokat kell ápolni, amilyenek vannak.

Azután jött egy kortársunk, magyar drámaíró, mellékesen író és újságíró is, aki úgy gondolta, talán éppen újságírói érzelmeiből kiindulva nem kell a darabírással sok időt tölteni, megszületik az, ha adott a téma, akár néhány óra alatt is. S ha nincs idő csiszolgatni, az csak jót

tesz a Műnek. Így kezdődött.

Siposhegyi Péter meghirdette a drámaírási gyorsasági futamát. S annak immár öt esztendeje, hogy meg is nyerte. 1993-ban vívta ki a „Világ leggyorsabb írója” címet. Hogy honnan a világrang? Azt nemigen lehet tudni, hisz Siposhegyi csak magyar írókkal küzdött. De hát fő az önbizalom! S tanúsíthatom, hisz jól ismerem publicistatempóját, nemigen lehet a nyomába jutni. Legalábbis, ami a sebességéletről van szó.

Vagy mégis? Azóta már vetélkedett Hernádi Gyula és Spiró György, Horváth Péter, **Eörsi István**, Nagy András, Szilágyi Andor, Márton László, Kertész Ákos és Pozsgai Zsolt. Idén a Magyar Nemzet aznap reggeli híreiből kihúzott téma alapján a tavalyi győztes, Pozsgai Zsolt mérkőzik Békés Pállal és Zalán Tiborral. Legalábbis szeptember 20-án, az Új Színházban.

Ugyanis ebben az évben – van itt kérem színházi érdeklődés, meg támogató is – már két drámaíróverseny-

nek tapsolhat a nagyérdemű.

A másikat szeptember 21-én, a Magyar Dráma Napján, a József Attila Színházban tartják. Itt a Népszavából sorsolnak, s a három bajvívó: Filó Vera, Csukás István és Kárpáti Péter.

A nap során gyorsan megszülető három-három műremeket a szokások szerint hasonló gyorsasággal színre is viszik, s már este gyönyörködhet bennük a közönség. Így már csak lesznek drámai hagyományaink!

(óta)